

**Ústav autorského práva, práv průmyslových a práva soutěžního
PRÁVNICKÉ FAKULTY UNIVERZITY KARLOVY V PRAZE**

116 40 Praha 1, nám. Curieových 7, telefon (+420) 221 005 111

Institute of Copyright, Industrial
Property Rights and Competition Law
of the Law Faculty
of Charles University Prague

Institut für Urheberrecht,
gewerbliche Schutzrechte
und Wettbewerbsrecht
der Karls-Universität in Prag

POSUDEK VEDOUcí DIPLOMOVÉ PRÁCE	
Diplomant:	Petr Stehlík
Název práce:	Autorskopravní ochrana počítačových programů
Rok odevzdání práce:	2016
Vedoucí práce:	JUDr. Irena Holcová
Oponentka práce:	JUDr. Veronika Křest'ánová, Dr.
Úvod posudku:	Autor si zvolil za téma své práce stále velmi aktuální problematiku autorskopravní ochrany počítačových programů s cílem zejména popsat, jakým způsobem je v rámci autorského práva chráněn počítačový program, jaké prvky počítačového programu jsou chráněny, jakým způsobem může uživatel počítačový program užívat a které zásahy do počítačového programu jsou povoleny. Zvolené téma je velmi vhodné jak z pohledu právní vědy, tak též aplikační právní praxe.
Rozsah práce:	73 stran
Obsah práce:	Práce je rozdělena do 12 kapitol, dále dělených do podkapitol a oddílů: 1. Úvod; 2. Obecně o počítačových programech; 3. Historie počítačových programů; 5. Patentovatelnost počítačových programů; 6. Právní ochrana počítačových programů v USA; 7. Autorskopravní ochrana počítačového programu v českém právu; 8. Softwarové pirátství; 9. Závěr; 10. Seznam pramenů; 11. Shrnutí/Summary; 12. Klíčová slova. Práce dále zahrnuje Obsah.
Zhodnocení práce po obsahové stránce:	Petr Stehlík se v diplomové práci věnuje se zřejmou znalostí tematiky autorskopravní ochrany počítačových programů se zaměřením na specifika týkající se počítačových programů. V práci komplexně popisuje jednotlivé aspekty právní ochrany počítačových programů nejen v právním řádu České republiky, Evropské unie, ale též Spojených států amerických (USA), kdy navazuje na svou práci SVOČ. V rámci komparace právní ochrany počítačových programů v českém, potažmo evropském právu a USA dospívá k závěru, že i přes odlišnost právních systémů (zejména pokud jde o faktickou nezbytnost registrace počítačového programu v USA, a to nikoli formálně právně pro vznik autorskopravní ochrany, ale v souvislosti se soudní ochranou) je právní ochrana počítačových programů podobná jak, pokud jde o formu vyjádření počítačového programu, tak pokud jde o zákonem dovolené zásahy do počítačového programu, tak i ohledně odpovědnosti poskytovatelů služeb informační společnosti. V práci se autor zabývá též problematikou softwarového pirátství včetně ekonomických dopadů (warezem, P2P) a vývojem rozhodovací praxe Evropského patentového úřadu ve vztahu k softwarovým patentům, kdy Evropský patentový úřad uděluje počítačovým programům coby „počítačem implementovaným vynálezům“ patentovou ochranu, byť Evropská patentová úmluva uvádí, že počítačové programy nejsou patentovatelným vynálezem a Evropskou komisí navrhovaná směrnice

	<p>o patentovatelnosti počítačem implementovaných vynálezů nebyla přijata. Autor při výkladu problematiky vychází zásadně z judikatury (české, evropské i zahraniční, zejména pak z provenience USA, Velké Británie a Spolkové republiky Německo, Závěry judikatury autor vhodně propojuje jak navzájem, tak zejména v rámci komparace. V práci nechybí ani judikatura Soudního dvora Evropské unie (SDEU), zejména pak rozhodnutí SDEU C-128/11 ze dne 3. 7. 2012 ve věci Usedsoft GmbH vs. Oracle International Corp. Práce obsahuje řadu nepříliš známých informací vyplývajících zejména z judikatury USA (např. možná ochrana look and feel coby audiovizuálního díla). Práce obsahuje logický výklad zkoumané problematiky s vlastními závěry a názory autora, s nimiž lze až na výjimky souhlasit. Diplomant se v práci zabývá i otázkami, na které v současné době neexistuje jednotný názor, zejména pod vlivem nejednotné judikatury SDEU. Lze konstatovat, že se Petru Stehlíkovi podařilo splnit cíl, kterého chtěl dosáhnout, a že svou prací jednoznačně prokázal teoretické právní znalosti včetně samostatnosti při zpracování tématu.</p>
Zhodnocení práce po formální stránce, vč. pracovních metod:	<p>Autorem zvolené přehledné členění diplomové práce odpovídá jak obsahu práce, tak i její formě, stejně tak použitý právní jazyk. Z práce je patrné, že se autor seznámil s dostupnou odbornou literaturou. Autor použil zejména popisnou, analytickou, zejména pak komparativní vědeckou metodu. Pozitivně lze hodnotit též poznámkový aparát.</p>
Celkové hodnocení práce:	<p>Diplomová práce splňuje jako celek, tedy jak z hlediska obsahového, tak i formálního, požadavky kladené na práci diplomovou, s významem i pro aplikační praxi a je způsobilá obhajoby. Lze konstatovat, že práce může být užita jako část práce rigorózní.</p>
Zadání pro obhajobu:	<p>Zaměřte se na otázku, zda znění ustanovení § 66 odst. 1 písm. e) autorského zákona č. 121/2000 Sb. vylučuje ve srovnání s dikcí článku 6 Směrnice 2009/24/ES o právní ochraně počítačových programů některou z osob oprávněných k využití této zákonné licence a pokud ano, tak jakou.</p>
Navržený klasifikační stupeň:	<p>V závislosti na průběhu a výsledku ústní obhajoby předběžně hodnotím práci známkou výborně.</p>
Praha dne 3. 5. 2016	<p style="text-align: right;">_____ JUDr. Irena Holcová vedoucí diplomové práce</p>